

İsmet Korkmaz

Spartaküs Olmak Sezarlarla Savaşmayı Gerektirir

KOMÜNİST BİRLİK
Yayınları

KOMÜNİST BİRLİK Yayınları

Genel Sıra No : 15

Birinci Basım : Haziran 1989

S U N U

İsmet Korkmaz arkadaşımız, TSİP Genel Başkanı A.Kaçmaz'ın Görüş dergisinin Nisan 1989 tarihli sayısında yayımlanan "Dünyamız Sosyalizme Geçişin Neresinde?" ve Mayıs 1989 tarihli sayısında yayımlanan "Spartaküs Olmak" başlıklı yazılarındaki görüşleri, "Spartaküs Olmak Sezarlarla Savaşmayı Gerektirir" başlıklı bir yazıyla eleştirmiş. Bu eleştiri yazısını Mayıs ayının ilk yarısında Görüş dergisine basılması için iletmış. Ancak Görüş dergisi, "yazarının kullandığı adın tanınmamış olması gibi ilkesel nedenlerle" bu eleştiriye basmayacağını belirtmiş. Görüş dergisi ülkemiz komünist hareketine ancak "tekelci", "seçkin" olarak tanımlanabilecek yeni "ilke"ler getirmeye çalışıyor. Ancak yazılarında Sabahattin Kerim, Halim Togan gibi adlar kullananlara sayfalarında hâlâ yer veren Görüş dergisinin böylesi bir "ilke" getirmeye çalışması, tutarlı ve samimi olmuyor; çifte standarta uygulamının çarpıcı bir örneğini oluşturuyor.

İ.Korkmaz, A.Kaçmaz'ın devrime inançsızlığı ve umutsuzluğu tecrileştirmeye, bu bağlamda, iktidara giden gerek devrimci, gerekse barışçı yolun işçi sınıfına kapalı olduğunu kanıtlaya çalıştığını ortaya koyarak; "dünya kapkara mı?" sorusuna yanıt arıyor. Dünyadaki gelişmeleri kısaca irdeleyen İ.Korkmaz, kapkara tablolar çizebilmek için "kocamışlık hastalığı"na tutulmuş olmak gerek yargısına varıyor. Lenin'in devrimci durum tanımını anımsatan İ.Korkmaz, günümüzde böylesi durumların mucizeye bağlı olduğunu ileri süren A.Kaçmaz'la ülkemizdeki somut durumun analizi ve olası gelişme doğrultusu konusunu somut olarak tartışmayı yeğliyor. "Peki sonuç ne olacak?" sorusuna ise, İ.Korkmaz, öznel etmenin durumu, rolü ve perspektifi bağlamında yanıt arıyor. A.Kaçmaz'ın karamsarlığının bir yandan kimi Sovyet akademisyenlerinin tezlerinden, öte yandan TBKP yöneticilerinin 12 Eylül yığınlığını teorileştiren yeni çizgisinden kaynaklandığı saptamasını yapan İ.Korkmaz, Spartaküs olmak Sezarlarla ısrarla savaşmayı gerektirir, sözünüyle eylemi birbirine uymayan hiç kimse Spartaküs adına heveslenmesin diyor.

Komünist Birlik Yayınları, İsmet Korkmaz arkadaşımızın bu yazısının, Leninci doğrultudaki analizleri ve günün yakıcı sorunlarına doğru yaklaşımıyla, ülkemizde süregitmekte olan reformizm-Leninizm tartışmalarına katkıda bulunduğu kanısındadır.

Haziran 1989

SPARTAKÜS OLMAK SEZARLARLA SAVAŞMAYI GEREKTİRİR

TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz Görüş dergisinin Nisan 1989 tarihli sayısında yayımlanan "Dünyamız Sosyalizme Geçişin Neresinde?" başlıklı yazısında şunları söylüyor : "İktidarın proletarya tarafından ele geçirilmesinin değişik yolları olabilir. Klasik, yığınsal ayaklanma ile iktidara alınması modelini, bilindiği gibi, Lenin, 'üç Rus devrimi'nin tecrübelerinden hareket ederek belirlemiştir. Bu modelin, günümüz şartlarında iktidarın ele geçirilmesinde gerçekleşme şansının bir hayli zayıf olduğunu, hele gelişkin ve orta seviyedeki kapitalist ülkelerde -dünyada yepyeni değişimler yer almadığı müddetçe - hemen hiç şansı olmadığını kanıtladım. Devrimci durum için Lenin'in öngördüğü şartların gerçekleşmesi, dünyanın pek çok ülkesinde kısa ve orta vadede adeta mucize gibi gözüküyor. Bu durumda geriye işçi sınıfının iktidarı barışçı yollardan ele geçirmesi kalıyor. Bir yandan geçmişin tecrübesi, bir yandan görülebilir geleceğin genel hatlarıyla analizi, işçi sınıfının -yandaşlarıyla birlikte- barışçı yoldan iktidara gelmesi alternatifinin de, dünyanın pek çok ülkesi için oldukça zayıf bir ihtimal olduğuna işaret ediyor. Bütün bunlardan vardığım sonuç şu : Dünyanın ağırlıklı bölümüne egemen olan kapitalizm, dünyayı sarsan bir kriz başgöstermediği takdirde bu konumunu uzunca bir süre koruyacağına benziyor." (sf.:21,şbç).

Devrime inançsızlığı ve umutsuzluğu iki paragrafta böylesine çarpıcı bir biçimde dile getiren kişi, Hürriyet gazetesi yazarı Ertuğrul Özkök türünden "Marksizmin çöktüğünü", "kapitalizmin zafer kazandığını" savunan ve "Elveda Başkaldırı" diyen bir burjuva aydını olsaydı, yazısını irdelemek belki de gerekmezdi. Bu paragrafları bir ibret belgesi olarak yorumlamak yeterli olurdu. Ne var ki yukarıdaki görüşler bir Marksistin, üstelik parti önderi bir Marksistin kaleminden çıkmış. Dolayısıyla bu görüşleri ele almak kaçınılmaz oluyor.

Kaçmaz'ın çökmeyen, istikrarlı kapitalizmi

Kaçmaz'a göre, günümüz dünyasında, "kapitalizmin 'çökmekte' olduğu 'ajitasyon' açısından dahi kuşku götürüyor." (sf.:20). İstikrara kavuşmuş bu çökmeyen kapitalizm koşullarında işçi sınıfının iktidarı ele geçirme olasılığı son derece düşüktür. Çünkü proletarya, iktidarı ya devrimci yolla, yani klasik, yığınsal ayaklanma yoluyla ya da barışçı yolla alabilir. Lenin'in Rus devrimlerinin deneyimine dayanarak sistemleştirdiği birinci yol, özellikle gelişmiş ve orta seviyedeki kapitalist ülkelerde hemen hiçbir şansa sahip değildir. Kapitalizmi derinden sarsacak ulusal krizlerin meydana gelmesi, devrimci durumların ortaya çıkması artık mucizelere bağlıdır. Kapitalizmden sosyalizme devrimci yolla

geçişin günümüzde geçerliliğini yitirdiği saptamasını yapan A.Kaçmaz, barışçı geçiş olasılığını da pek zayıf buluyor. Sanki Lenin'in öğretisinde proletaryanın iktidara gelişi sorunu, devrimci durumla bağlı devrimci yol ve devrimci durumla bağlı olmayan barışçı yol biçiminde ortaya konmuş gibi. İleride kısaca değineceğimiz gibi, Lenin'in öğretisinde, gerek barışçı yolla, gerekse barışçı olmayan yolla proletaryanın bağlaşıklarıyla birlikte iktidara gelişi bir devrimle, devrim de bir devrimci durumla bağlıdır. Aslında A.Kaçmaz'ın karşı karşıya koyduğu, devrim yolu ile reformlar yoludur. Ama tüm bu söylem içinde ana vurgu şurada toplanıyor; A.Kaçmaz'a göre, iktidara giden her yol işçi sınıfına kapalıdır! Bu nedenle, dünyanın ağırlıklı bölümünde egemen olan kapitalizm, dünyada yepyeni değişimler ortaya çıkmadığı sürece, bu konumu mu koruyacaktır. Kısacası, Kaçmaz'a göre, kapitalist ülkelerde kısa ve orta vadede (neyse ki şimdilik uzun vade için bir şey söylenmiyor) devrimler, sınıfsal iktidar değişimleri beklenemez.

Dünya Kapkara mı ?

Görüldüğü gibi A.Kaçmaz, bütün kapitalist ülkeler için toptan ve genel bir yargıya varmakta ve işçi sınıfının iktidara gelmesi açısından umutsuz bir tablo çizmektedir. Yazar, bu kötümserliğini haklı çıkaracak, tek tek ülkelerin somut ve ayrıntılı analizine dayalı veriler sunmuyor. Böylesi veriler sunabileceğini de sanıyorum. Çünkü toptan yargıları bir yana bırakıp tek tek ülkeleri incelemeye başladığında aydınlık ve umut dolu bir dünyayla karşılaşacaktır. Örnek olması için söylüyorum; El Salvador, Kolombiya, Arjantin, Güney Amerika, Portekiz, Yunanistan komünist partileri, ülkelerinde tekelleri burjuvaziye uzun süreli egemenlik şansı tanımıyorlar, işçi sınıfının bağlaşıklarıyla birlikte iktidarı ele geçirmesini güçlü bir olasılık olarak değerlendiriyorlar. Dahaası bir partilerin bir bölümü, şu anda ülkelerinde devrimci durum olduğu saptamasından hareketle silahlı mücadele ve ayaklanma çizgisini uyguluyorlar. Sosyal-demokrat hükümetin tüm demagogik vaatlerine karşın İspanyol işçi sınıfının uzun süreli grevleri, Brezilya'daki güçlü grev ve gösteriler, Güney Kore'de işçi sınıfının ve öğrenci gençliğin, diktatörlüğün baskı ve terörüne karşı bir türlü durdurulamayan aktif, yığınsal savaşımları, Filistin ayaklanması, Cezayir, Venezuela ve Ürdün'deki toplumsal patlamalar, dünyada yeni bir devrimci dalganın kabarmakta olduğuna işaret etmiyor mu? Reaganizmin ve Thatcherizmin yükselişi ile belirlenen son on yılın durgunluğu artık sona eriyor mu? Şurası açık : Kapitalist dünyayı yeni fırtınalar bekliyor, proletaryanın ve tüm emekçilerin temel haklarını barbarca yok eden kapitalist tekeller sosyalizm biçecekler. Kardeş partilerin kendi ülkelerine ilişkin saptamalarına ve yukarıdaki devrimci belirtilere karşın kapkara tablolar çizilebilir 1-

çin "kocamçılık hastalığı"na tutulmuş olmak gerek.

Devrimci Durumlar Mucizeye Mi Bağlı ?

TSİP Genel Başkanı'na göre "devrimci durum için Lenin'in öngördüğü şartların gerçekleşmesi dünyanın pek çok ülkesinde kısa ve orta vadede adeta bir mucize gibi gözüküyor." Bu durumda Lenin'in devrimci durum için öngördüğü şartların neler olduğunu anımsamak, özellikle harekete yeni katılanlar için ve bunları unutmaya eğiliminde olanlar için öğretici olabilir. Sözü Lenin'e bırakıyorum : "Marksistler için devrime elverişli bir durum olmaksızın bir devrim olanaksızdır; üstelik her devrimci durum da bir devrime yol açmaz. Genel anlamda bir devrim durumunun belirtileri nelerdir? Şu üç ana belirtiyi sıralarsak bizce yanılmış olmayız: 1)egemen sınıflar için, bir değişiklik yapmaksızın egemenliklerini sürdürmek olanaksız hale geldiği zaman; 'üstteki sınıflar' arasında şu ya da bu şekilde bir bunalım olduğu zaman; egemen sınıfın politikasındaki bu bunalım, ezilen sınıfların hoşnutsuzluk ve kırgınlıklarının ortaya dökülmesini sağlayacak bir gedik açtığı zaman; bir devrimin olması için çoğu zaman 'alttaki sınıfların' eski biçimde yaşamak 'istememeleri' yeterli değildir; 'üstteki sınıfların d' eski biçimde 'yaşayamaz duruma gelmeleri' gerekir;2)ezilen sınıfların sıkıntıları ve gereksinimleri da yanılmaz duruma geldiği zaman;3)yükarı ki nedenlerin sonucu olarak, 'barışta' soyulmalarına hiç seslerini çıltarmadan katlanan, ama ortaltığın karıştığı zamanlarda hem bunalımın yarattığı koşullarla ve hem de bizzat 'üstteki sınıfların' bağımsız tarihsel bir eyleme sürüklenmeleriyle yığınların faaliyetinde oldukça büyük bir artış olduğu zaman. Sadece tek tek grupların ve partilerin değil, ayrı sınıfların iradesinden de bağımsız olan bu nesnel değişmeler olmaksızın, genel kural olarak bir devrim olanaksızdır. Bu nesnel değişikliklerin hepsine birden devrim durumu denilmektedir."(V.İ.Lenin, "İkinci Enternasyonal'in Çöküşü", Scsyalizm ve Savaş, Sol Yayınları, sf.:114 115)

İşte A.Kaçmaz, dünyanın pek çok ülkesinde bu şartların oluşmasını mucizelere bağlıyor. Ben, A.Kaçmaz gibi, tüm dünya için toptan yargılar veremeyeceğim; Lenin'in öngördüğü şartları Türkiye örneğinde inceleyeceğim.

Ülkemizde Somut Durum

Türkiye, bilindiği gibi, emperyalizme bağımlı orta derecede gelişmiş kapitalist bir ülke. 50 milyar doları bulan dış borç yükü altında kıvranyor. İç borçlanma tutarları trilyonlarla ifade ediliyor. Enflasyon oranı, yüzde 70-80'lerde dolaşıyor. Büyüme oranı eksiye geçme sınırında, yatırımlar durma noktasında, işsizlik bir afet. 24 Ocak 1980'den buyana uygulanan ülkemizemperyalist merkezlerle daha da bütünleştir-

me programı, işçi sınıfımızı ve emekçi halkımızı inanılmaz bir sefaletin kucacağına itti. Ülkeyi boydan boya hapishaneye çeviren ve kapitalist tekellerin mutlak egemenliğini dayayan 12 Eylül rejimine rağmen, ekonomik bunalımın aşılamadığını tekelci burjuvazinin önde gelen temsilcileri bile itiraf ediyor. Emperyalizmin ve onunla bağlı tekellerin, alternatifsiz olduğu ilan edilen ekonomik programı, tüm revizyon girişimlerine karşın iflas etti.

Politika alanına bakalım. "Üst sınıflar" cephesinde çatlaklar derinleşiyor. Düzenin çürümüşlüğü ve kokuşmuşluğu hiç bu kadar açık bir biçimde kendini göstermiş miydi? Devletin ve düzenin egemenleri, birbirleri hakkındaki yolsuzluk ve rüşvet dosyalarını basına sızdırarak karşılıklı şantaj yapıyorlar. 12 Eylül kodamanları, ünlü devlet adamları, politikacılar, iş dünyasının anlı-şanlı isimleri, gizli servis ve polis şefleri, basın tröstleri ile yeraltı dünyasının içiçe olduğu, bizzat MİT raporlarıyla açıklanmıyor mu? "Hanedan"ın yolsuzlukları neredeyse günlük basın için haber olma niteliğini yitirmedi mi? Bakanlar, başbakan yardımcıları rüşvet iddialarıyla istifa etmek zorunda bırakılmıyorlar mı?

Yerel seçimlerde yüzde 21.75'lik oy oranıyla üçüncü parti durumuna düşen ANAP, aşılmaz zorluklarla karşı karşıya. Buna karşılık DYP ve SHP de işçi sınıfımız ve emekçi halkımız için güçlü birer çekim merkezi olmaktan uzak. Tekelci burjuvazi, değişik siyasi partiler aracılığıyla aynı hedefe, AT üyeliğine yönelmiş durumda. "Sol" adına ortaya çıkmış olan SHP yönetimi, tekelci burjuvaziye güven vermek kaygusuyla kendi içinde şu ya da bu ölçüde demokrat karakter taşıyan eğilimlere karşı "Haçlı Seferi" açıyor. Hiçbir burjuva partisinin seçmen desteği üçte biri aşmıyor. Erken seçim ve Cumhurbaşkanlığı seçimi konuları bir bunalıma doğru sürükleniyor.

"Altındaki sınıflar" cephesinde yoğun bir hareketlilik yaşanıyor. Ezilen sınıfların sıkıntı ve gereksinimlerinin dayanılmaz duruma geldiğini, işçi ve emekçilerin sefalet içinde olduğunu, emperyalizmin ve tekelci burjuvazinin sözcüleri bile vurguluyor. Yüzbinlerce işçi "ölmeye, ölmeye geldik, emeğin hakkını almaya geldik" sloganlarıyla yürüyor. Son üç yıldır tek tek işyerlerinde sakal bırakma, yemek boykotu yapma, servise binme gibi görece pasif direniş biçimleriyle başlayan işçi eylemleri, Mart ve Nisan 1989'da bir bahar seline dönüştü. Türkiye tarihinin en yaygın, en etkili ve en uzun süreli işçi direnişleri yaşanıyor. 200 bin kamu işçisinin grevi gündemde. İşçi sınıfımız 12 Eylül terörizminin toplumsal psikolojik baskısını aşarak kalkınıyor. Tüm emekçilerin, orta katmanların destek ve sempatisini kazanan eylemlerle haklılığını ortaya koyuyor. Bütün belirtiler önümüzdeki dönemde işçi sınıfı hareketinin daha da radikalleşerek yükselmesine işaret ediyor.

Gençlik hareketindeki canlanma sürüyor. 12 Eylül faşizminin eğitim düzenine, YÖK cenderisine karşı üniversite gençliğinin öfkesi yükseliyor. Köklü bir savaşı geleneğine sahip olan ülkemiz gençlik hareketi içerisinde, işçi sınıfı hareketine yönelme, işçi sınıfıyla birlikte davranma eğilimi güçlüdür.

Kürt ulusal hareketi, günümüz Türkiye'sinde, her türlü baskı ve zorbalığa karşı, toplu kıyım girişimlerine karşı yükseliyor. 12 Eylül tutsaklarının ve tutuklu-hükümlü ailelerinin onurlu direnişi, insan hakları mücadelesi genişliyor. Kadın hareketi, çevre hareketi serpilip boy atıyor Kent ve köy emekçilerinin hoşnutsuzluğu ve protestosu gün günden kendini değişik biçimlerde ortaya koyuyor. Köylü hareketinin güçsüzlüğü Türkiye'de toplumsal mücadelenin hep önemli bir eksikliği olarak kaldı. Tarımda yaşanan bunalımın boyutları, köylü hareketinin silkinmesinde etkili olabilir.

Kıscası bütün belirtiler ülkemizin uzun bir gelecekte değil, kısa ve orta vadede önemli gelişmelere gebe olduğunu gösteriyor. Ülkemizde emperyalizme bağımlı devlet tekelci kapitalizmi, Marks'ın dediği gibi, çağırıldığı cinleri geri yollayamayan büyücü çırağına benziyor. "Üst sınıflar" arasındaki bunalımı, açlık sınırına itilen emekçi sınıfları, işçi sınıfının, Kürt ulusunun, gençliğin, emekçilerin eylemliliğindeki artışıyla, Türkiye, ülke çapında siyasal, ekonomik, toplumsal bir bunalıma doğru gidiyor. A.Kaçmaz'ın karamsarlığı her türlü temelden yoksundur.

Peki Sonuç Ne Olacak?

Kimi "gerçekçiler" beni herşeyi toz toz görmekle, hayalcilikle suçlayabilirler. Bu suçlama tümüyle yersizdir. Devrimci durumlar, tek tek kişilerin, grupların, partilerin ve sınıfların iradesinden bağımsız olarak ortaya çıkan nesnel değişimlerdir. Ama her devrimci durum bir devrime yol açmaz. Lenin'in sözleriyle, "bir devrim, ancak, yukarıda sayılan nesnel değişmelerin yanı sıra önel bir değişme de olursa, yani bunalımlı dönemlerde bile zorlanmadığı takdirde 'devrilmeyen' eski hükümeti yıkacak (ya da uzaklaştıracak) güçte bir devrimci sınıfın yanlış eylemi yapmaya gücü yetmesi halinde meydana gelir." (V.i.Lenin, afa, sf.:115). Ülkemizin gebe olduğu bunalıma işaret ederken, ben işte özellikle bu noktaya işaret etmek istiyorum. Bu nokta özellikle komünistlerin görevlerinin belirlenmesi bakımından önem taşıyor. Her komünist şunun farkında :Devrimin başarılabilmesinin diğer zorunlu şartı olan önel alandaki bütün eksikliklerin, etersizliklerin, ağır ideolojik, politik, örgütsel sorunların açılması zorunlu. İşte bu nedenle A.Kaçmaz'ın görüşlerini tehlikeli ve zararlı buluyorum. Bu görüşler, Türkiye proletaryasının bir düzen örgütüne değil, bir savaş örgütüne ihtiyacı

olduğunu gizliyor. Türkiye'nin devrime gebe olduğunu bilen ve siyasal iktidar sorununu dikkat merkezine alan, ufku geniş bir devrimci örgüt perspektifini yok ediyor. Proletaryanın öncüsünün bilinci, perspektifi, kararlılık ve iradesi, devrimci durumun devrimle sonuçlanıp sonuçlanmaması bakımından çok önemli bir etkidir. Daha şimdiden proletaryayı devrimci durumun kaçınılmazlığı çerçevesinde eğitmek, tüm sınıfın bilinç ve kararlılığını yükseltmek, proletaryayı ve müttefiklerini örgütlemek ve devrimci eyleme geçmesine yardımcı olmak, komünistlerin vazgeçilmez temel görevidir. Ben hayalci değilim: işçi sınıfına, kapitalist toplumun nesnel sürecinin, kaçınılmaz olarak, onu iktidarı devrimci yoldan ele geçirmeye hazırladığını söylüyorum.

Karamsarlığın Kaynağı

Türkiye tarihinin en yığınsal işçi eylemlerinin yaşandığı Nisan 1989'da bir işçi partisi liderinin böylesine karamsar görüşlerle ortaya çıkması insanı şaşırtıyor. Belki de A.Kaçmaz önel etkenin su anda parlak olmayan durumundan yola çıkarak önmüze duran ideolojik, politik ve örgütsel görevlerin altında ezilmiştir. Herşeyden önce bu tutum öncülük rolü ve iddiasıyla bağdaşmaz. Ayrıca Marks'ın ve Lenin'in öğretilerine bağlı insanların devrimlerin diyalektiğini, bir gün bile etmeyen on-yirmi yıllık durgunluk dönemlerinin ardından on yıla, yirmi yıla bedel günlerin gelebileceğini unutmaması affedilemez.

Aslına bakılırsa, TSİP Genel Başkanı'nın karamsarlığı, bir yandan, kimi Sovyet akademisyenlerinin kapitalizmin istikrara kavuştuğunu, devrimci durumların ve toplumsal devrimlerin kaçınılmaz olmaktan çıktığını savunan temelsiz tezlerinden, bir yandan da, TBKF yöneticilerinin 12 Eylül yığınlığını teorileştiren yeni çizgilerinden kaynaklanıyor.

Bence dünyanın ve Türkiye'nin sosyal ekonomik ve politik gelişiminin somut çözümlemesi, proleter ve emekçi kitle hareketinin gerçek durumu, karamsarlığa yer bırakmıyor.

* * *

Bu yazıdan sonra, Görüş dergisinin Mayıs 1989 tarihli sayısında, A.Kaçmaz'ın "Spartaküs Olmak" başlığını taşıyan ve ilk yazısının devamı niteliğinde olan yeni bir yazısı yayımlandı. Kıscası ona da değinelim.

İşçi sınıfının kitle hareketinin gerçek bir esinlendirici olduğu bilinir. Türkiye proletaryasının Nisan eylemleri, sınıfın harekete geçmesi, A.Kaçmaz'ı da olumlu yönde kışmen etkilemiş. Yayımlanır yayımlanmaz kitle eylemlerinin tektibine uğrayan önel yazısını açıklayabilmek çabasıyla, "Türkiye gibi stabil (istikrarlı) olmayan bir ülkede yakın gelecekte ötesini kestirmek pek kolay değildir" diye yazıyor. "Türkiye'nin emekçi bir iktidar için elverişli şartlara, uzak olmayan bir gele-

çekte gebe kalma ihtimali, zayıf da olsa mevcuttur" diyerek, yarım bir dönüş yapıyor. Hatta "sosyalizm hedefli projemiz Türkiye'nin mevcut düzeninin yegane gerçek alternatiftir; üstelik hemen bugün için geçerli ve mümkün bir projedir" diyerek doğru bir saptama yapıyor. Ne var ki bu doğru saptamaya taban tabana zıt şeyleri söylemeye de devam ediyor. Güya ülkemizdeki gerçek durumu tanımlarken, "sosyalizme ilerleyecek bir emekçi halk iktidarı handiyse Kaf dağının arkasında" diyebiliyor! Ve yazısını "kapitalizmin ilelebet payidar olacağı kanıtlanınsaydı bile... ben Spartaküs olmayı tercih ederdim" cümlesiyle tamamlıyor.

Spartaküs olmak isteyeneye, kuşkusuz raygım sonsuz. Ama yine de kimi noktaları vurgulamak gerekiyor. Birincisi, Spartaküs'ün çağdaş mirasçıları Lenincilerdir. Spartaküs yiğit, onurlu ama umutsuz bir savaş yürütüyordu. Toplumsal gelişimin o aşamasında nesnel şartlar Spartaküs'ün zaferine imkan vermiyordu. Günümüzde ise, toplumsal gelişimin nesnel şartları, Lenincilerin zaferini mümkün kılıyor. Günümüzde proletarya umut dolu bir savaş yürütüyor. İkincisi, sorunun özü, parti programına şu ya da bu tanımlamayı yazmak değildir. Proletaryanın hemen bugün için geçerli ve mümkün olan proje doğrultusunda hareket edecek bir savaş örgütüne ihtiyacı vardır. Bu özü gözden kaçırmaya yolaçacak, ikircime izin veren yaklaşımlar Lenincilere yabancı olmalıdır. Üçüncüsü, Spartaküs olmak, Sezarlarla ısrarla savaşmayı gerektirir. Sezarlarla savaşmak tan yılarak köle düzenine boyun eğen "gerçekçiler"le birlik olmak Spartaküs'e yabancıdır. A.Kaçmaz günümüzün Sezarlarına teslimiyeti savunan TBKP yöneticilerinin yanında ne arıyor?

Sözleriyle eylemi birbirine uymayan hiç kimse Spartaküs adına heveslenmesin !

Mayıs 1989

İsmet Korkmaz

KOMÜNİST BİRLİK YAYINLAR

1. Birlik ve Yasallık Üzerine, Birinci Basım : Mayıs 1988, tükendi, genişletilmiş yeniden basımı hazırlanıyor.
2. Elveda Marksizm-Leninizm,Merhaba Yeni Açılım, Birinci Basım :Haziran 1988, tükendi, genişletilmiş yeniden basımı hazırlanıyor.
3. Demokrasi ve Demagoji, Birinci Basım : Temmuz 1988, tükendi, genişletilmiş yeniden basımı hazırlanıyor.
4. Marksizm-Leninizm Yolumuzu Bugün de Aydınlatıyor, Birinci Basım:Ekim 1988, İkinci Basım : Nisan 1989
5. De Te Fabula Narratur, Birinci Basım : 7 Kasım 1988, tükendi.
6. Marksizm-Leninizm Yolumuzu Bugün de Aydınlatıyor II, Birinci Basım: Aralık 1988, İkinci Basım : Nisan 1989
7. Ülkemizde Durum ve Komünistlerin Sorunları, Birinci Basım : Ocak 1989, tükendi, Demokrasi ve Demagoji broşürünün yeni basımında yer alacak.
8. Ya Sosyalist İdeoloji, Ya Burjuva İdeolojisi:Orta Yol Yok!, Birinci Basım : Şubat 1989, tükendi, Demokrasi ve Demagoji broşürünün yeni basımında yer alacak.
9. Bir Tartışmanın Işığında "Yeni Politik Kültür" ve Komünist Ahlak, Birinci Basım : Mart 1989, tükendi, Marksizm-Leninizm Yolumuzu Bugün de Aydınlatıyor III broşürünün girişinde yer alacak.
10. M. Güneş, Yeni Açılım Üzerine Sesli Düşünceler, Birinci Basım :Nisan 1989
11. Program Sorunu Üzerine I, Birinci Basım : Mayıs 1989
12. Program Sorunu Üzerine II, Birinci Basım : Mayıs 1989
13. M. Güneş, Yeni Açılım Üzerine Sesli Düşünceler II, Birinci Basım: Mayıs 1989
14. Timur Timofeyef, Bilimsel-Teknolojik Devrim İşçi Sınıfının Rolünü Azaltıyor Mu ?, Birinci Basım : Haziran 1989
15. İsmet Korkmaz, Spartaküs Olmak Sezarlarla Dövüşmeyi Gerektirir, Birinci Basım : Haziran 1989

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

1000 TL